

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 233/2023
17.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Илић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Саша Милосављевић, адвокат из ..., ради иселења, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Нишу и Вишег суда у Нишу, у седници одржаној 17.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П 18826/21, стварно је надлежан Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Виши суд у Нишу се решењем Гж 893/23 од 06.02.2023. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П 18826/21 од 28.09.2022. године и списе предмета уступио Апелационом суду у Нишу као стварно надлежном суду.

Апелациони суд у Нишу није прихватио надлежност и предмет је уз акт Гж 1080/23 од 11.04.2023. године доставио Врховном суду, ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности у смислу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Врховни суд је оценио да је за одлучивање о жалби тужене надлежан Апелациони суд у Нишу.

Из списка произлази да је, тужбом поднетом 10.09.2021. године, тужилац тражио исљење и предају у државину стана који се налази у Нишу, ... бр. ..., на к.п. ..., уписан у ЛН .. КО Ниш – Теле кула. Имајући у виду садржину тужбеног захтева, схватање Апелационог суда у Нишу о врсти предмета спорова у овој парници, са позивом на члан 468. ЗПП, није правилно.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08 ... 101/13), између осталог је прописано да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на пресуде у споровима мале вредности. Апелациони суд, према одредби члана 24. став 1. тачка 3. истог закона, одлучује о жалбама на пресуде

основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд. Одредбом члана 469. ЗПП, прописано је, између осталог, да се спорови о непокретности не сматрају споровима мале вредности.

У конкретном случају предмет тужбеног захтев односи се на иселење и предају у државину стана – непокретности која се налази у Нишу. У таквој ситуацији, када је предмет спора непокретност, који спор се, у смислу члана 469 ЗПП, не може сматрати спором мале вредности, тада о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима одлучује апелациони суд.

Како је у конкретном случају предмет спора стварно право на непокретности, то је за одлучивање о жалби тужене, изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу П 18826/21 од 28.09.2022. године, сагласно члану 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Апелациони суд у Нишу.

Из наведених разлога, применом члана 22. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић